

Socialminister *Eva Gredals* svar (8/12 76):

1. I de institutionsområder under socialministeriet, hvis opgaver ved bistandsloven er overført til amtskommuner og kommuner, mødrehjælpsinstitutioner, revalideringscentre og børneværnskonsulentembeder, var der pr. 1. april 1975 (seneste personalefortegnelse før bistandslovens ikrafttræden) normeret i alt 850 stillinger.

Ved bistandslovens ikrafttræden den 1. april 1976 er disse institutionsområder nedlagt. I forbindelse med institutionernes afvikling har socialministeriet i samarbejde med de kommunale organisationer søgt personalet placeret ved løsningen af de nye opgaver, som bistandsloven pålægger amtskommuner og kommuner. Allerede i perioden op til bistandslovens ikrafttræden fandt adskillige medarbejdere fra de nævnte institutioner beskæftigelse i amtskommuner og kommuner. Stillinger, der blev ledige inden for det sidste år før lovens ikrafttræden, blev alene besat på vikarbasis. Der foreligger ikke nøjagtige oversigter, der viser, hvor mange der i alt er overgået til amtskommunal og kommunal beskæftigelse. Men en foreløbig opgørelse, der omfatter det tjenestemandsansatte personale, viser, at af de pr. 31. marts 1976 ansatte 324 tjenestemænd (herunder »mødrehjælpstjenestemænd«) har omkring 280 fået beskæftigelse i amtskommuner og kommuner. Tilsvarende anslås langt den største del af de fastansatte ikke-tjenestemænd at være beskæftiget i kommunal regie. Som hovedregel er de pågældende overgået til ansættelse på lønvilkår, der svarer til de tidligere.

Nedlæggelsen af stillinger under staten som følge af bistandsloven berører også socialstyrelsens centrale administration, hvis personale foreløbig påregnes nedbragt fra 399 pr. 1. april 1975 til 308 pr. 1. april 1977. Af det fratrådte personale er en del overgået til beskæftigelse i Københavns kommune og Københavns amtskommune, mens størstedelen er overgået til anden beskæftigelse i staten.

Personalet i invalideforsikringsretten, hvis forestående nedlæggelse ikke skyldes bistandsloven, men de ændringer i den sociale styrelseslov og de sociale pensionslove, hvorved der blev oprettet revaliderings- og pensionsnævn på amtsplan med den hovedopgave at behandle invalidepensionssager, påregnes nedbragt fra 132 pr. 1. april 1975 til 44 pr. 1. januar 1977 (normerede stillinger). En del af de afgåede

medarbejdere er overgået til amtskommuner og Københavns og Frederiksberg kommuner, der skal præstere sekretariatsarbejde for disse nævn.

2. Socialministeriet har ikke nogen oversigt over det personale, der er beskæftiget i amtskommuner og kommuner efter opgaveomlægningen. Det er det enkelte amtsråd og den enkelte kommunalbestyrelse, der selvstændigt tager stilling til personalebehovet. Lønudgifterne i forbindelse med et eventuelt merforbrug af personale ud over det, som var beskæftiget på de overførte statsinstitutioner, afholdes i deres helhed af amtskommunerne og kommunerne, idet alene statens mindreudgift som følge af personalets overflytning har givet anledning til regulering af de generelle tilskud.

3. Den uklarhed, der har været i dagspressens talmæssige oplysninger om disse forhold, skyldes utvivlsomt bl. a., at man undertiden har medregnet personalet ved børne- og ungdomsforsorgens dag- og døgninstitutioner på i alt omkring 30.000 ansatte, der – med undtagelse af statshjemmenes ca. 210 medarbejdere – både før og efter 1. april 1976 er ansat i selvejende og kommunale institutioner. Med hensyn til dette personale skete der pr. 1. april 1976 alene den ændring, at statens tilsyn med ansættelsesforholdene faldt bort.

Personalet ved statshjemmene (undtagen Bråskovgård, hvis drift indtil videre fortsat foregår for statens regning) fortsætter tjenesten som amtskommunalt ansatte.

Om socialministeriets styringsmuligheder med hensyn til personaleforbruget på dag- og døgninstitutionerne henvises til svaret på spørgsmål nr. 151 af 1. december 1976.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om garantier for lån til bygning af mindre fragtskibe. (Lovforslag nr. L 26. Fremsat 7/10 76. Første behandling 20/10 76. Betænkning 3/12 76).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til

tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Kaj Hansen (DKP):

Der er af kommunisterne og socialistisk folkeparti stillet et ændringsforslag, der går ud på, at der tilføjes, at når der gives statsgaranti til bygning af mindre fragtskibe, skal det være på danske værfter.

Jeg skal på forslagsstillernes vegne varmt anbefale, at dette ændringsforslag vedtages, fordi det giver garanti for, at de skibe, der kan være tale om, placeres på danske værfter. Med den store arbejdsløshed, man har, og med den i øvrigt vanskelige situation, som værfterne står i, vil det være rigtigt at sikre, at der ikke gives statsgaranti til bygning af skibe, som bygges i udlandet.

Wilhelm (VS):

Selve dette lovforslag som andre tilsvarende erhvervsstøtteordninger er VS imod. Om det ændringsforslag, som DKP og SF har stillet, og som vi ikke har haft lejlighed til at markere vores stilling til i betænkningen, vil jeg sige, at når det drejer sig om et hovedforslag, som man er imod, kan det jo i sig selv være lidt absurd at begynde at blande sig i detaljerne, men i dette tilfælde har vi en ekstra grund til ikke at gøre det, og det er, at det jo er blevet oplyst i udvalget, at af de, jeg tror 65 mindre fragtskibe, som er blevet bygget under denne ordning hidtil, er der kun en meget lille del, så vidt jeg husker 8, der ikke var placeret på danske værfter, og det sidste af disse 8 var før 1968. Ændringsforslaget indeholder altså, så vidt vi kan se, i virkeligheden ingen realiteter, og så meget mere vil vi undlade at blande os i detaljerne om dette lovforslag, vi som helhed er imod, og altså undlade at stemme hverken for eller imod SFs og DKPs ændringsforslag.

Handelsministeren (Per Hækkerup):

Jeg vil gerne takke udvalget for veludført arbejde, og så vil jeg sige til hr. Kaj Hansen, at jeg føler mig dybt skuffet over ham. Jeg forstår godt, han beskæmmet bøjer hovedet, og det tror jeg også han selv gør. Hr. Kaj Hansen ved jo, hvordan realiteterne er i dette spørgsmål, og ved derfor, hvor inderlig overflødig hans ændringsforslag er. Jeg kan ligesom bedre tilgive hr. Ole Olsen, der jo er forholdsvis ny i arbejdet her og derfor lettere kan begå den slags små misforståelser, men jeg vil gerne un-

derstrege, hvad hr. Wilhelm, der her undlod at benytte lejligheden til at blande sig i et almindeligt slagsmål, selv om det var offentligt, sagde, nemlig at der af de 155 garantiordninger, der er gennemført, kun er 8, der drejer sig om skibe, der er bygget på udenlandske værfter, og disse 8 ligger alle sammen før 1968.

Jeg tror, man må være klar over, at med den politik, som her har været ført, gavner hverken hr. Kaj Hansen eller hr. Ole Olsen mulighederne for at føre den fornuftige linje, som vi hidtil har ført, videre, men sætter fokus på et spørgsmål, som jeg tror lå godt og roligt og fornuftigt i administrationen. Til gengæld kan jeg forstå, at det for hr. Kaj Hansen, om jeg så må sige, er et tilbagefald til den lille politik. Her mener man, at man, selv om der ikke kommer noget som helst ud af det, selv om det måske i realiteten kan virke uheldigt, måske kan hente sig en lille bitte smule popularitet ved at stille sådan et ændringsforslag. Det skuffer mig dybt, at hr. Kaj Hansen er faldet tilbage til gamle uvaner.

Kaj Hansen (DKP):

Det bliver da nok til at bære, at jeg har skuffet ministeren dybt, og det er jo ikke noget imod den skuffelse, som ministeren gav alle os andre i sidste uge. Den skal der mange af denne slags skuffelser til for at opveje.

Det er rigtigt, at der kun er bygget et mindre antal skibe, nemlig 8, på udenlandske værfter. Men økonomiministeren, som jo kender konjunkturerne, ved også udmærket godt, at siden den tid har konjunkturerne ændret sig ganske gevaldigt netop inden for skibsværftsindustrien. Dengang var der ordrer nok, det er der ikke i dag, og derfor er det tiltrængt, at der i lovforslaget kommer til at stå, at det skal være på danske værfter.

For øvrigt behøver man jo ikke at være så sart over for disse regler af forskellig art i EF, for der sker jo en stribe af overtrædelser af EF-reglerne fra de andre store landes side, og vi behøver ikke bare at være et lille land, som i enhver sag går med sutsko. I denne sag bør vi tilkendegive, hvad vi virkelig mener, og stemme for det ændringsforslag.

Ole Olsen (SF):

Jeg er selvfølgelig glad for, at ministeren undskylder min fejltagelse med min parlamen-

[Ole Olsen.]

tariske ungdommelighed. Det er jo rart at høre blide toner fra ministeren.

Men jeg synes nok, ministeren skulle tænke sig lidt om alligevel. Der er jo ingen tvivl om, at der, hvis man ser på den periode, som beretningen foreligger for, er tale om en uhørt skærpelse af konjunkturerne i international skibsbygning, ligesom der er tale om knivskarp konkurrence, og hvis ministeren synes, at det ikke er så forfærdelig nødvendigt, så kan hr. Kaj Hansen og jeg til gengæld sige, at så kan det heller ikke skade så forfærdelig meget at få dette ændringsforslag vedtaget.

Der er en tilbøjelighed til, når vi snakker hjælp til skibsværfter, at vi simpelt hen skal være Europas artige og måske dumme dreng efterhånden. Alle de andre lande rundt omkring laver bissestreger, når det drejer sig om støtte til skibsværfterne, men vi skal bare blive ved med at være artige, og så kan vore værfter få lov til at gå nedenunder og hjem.

Så derfor i sidste sekund en appel til denne sal om at tænke på dansk skibsværftsindustri og vedtage det stillede ændringsforslag. Jeg tror, det bliver nødvendigt i fremtiden at give den støtte til danske skibsværfter.

Handelsministeren (Per Hækkerup):

Jeg er ked af, at jeg så bliver nødt til at sige det lige ud ad landevejen: vedtagelsen af dette forslag vil forringe danske muligheder for, at udenlandske redere placerer ordrer på danske skibsværfter. Det vil uden at bedre dansk skibsbygningsindustri en snus – det viser den praksis, der er gennemført – forringe vores chancer for i givet fald at kunne forbedre beskæftigelsen ved udenlandske ordrer på danske værfter.

Ole Olsen (SF):

Efter at handelsministeren har været så elskværdig over for mig, gør det mig ondt at sige, at jeg sjældent har hørt noget mere misforstået end det, handelsministeren står og siger her. Hvis man forsøgte at realitetsbedømme det, jeg sagde før, var det, at alle andre lande inden for EF og også udenfor laver bissestreger, og jeg forstår virkelig ikke, at det, at vi forsøgte at gøre noget, der efter international målestok er mindre fint, skulle forringe vore muligheder for at bygge skibe for udlandet. Jeg tror simpelt hen ikke på den forklaring. Jeg tror, det er en gang udenomssnak, ministeren kommer

med. Så er det sagt meget uelskværdigt, hr. minister.

Fjerde næstformand (Poul Dam):

Jeg burde have anholdt udtrykket bissestreger allerede første gang, det blev anvendt, men jeg troede ikke mine egne øren.

Handelsministeren (Per Hækkerup):

Jeg vil gerne bede hr. Ole Olsen om at være så elskværdig at komme med eksempler på det, han her fremførte. I så fald vil vi naturligvis sørge for at rejse sag på spørgsmålet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget
forkastedes med 121 stemmer mod 16; 5 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§§ 1-5
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poul Dam):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligsikring.

(Lovforslag nr. L 68. Fremsat 15/10 76. Første behandling 2/11 76. Betænkning 2/12 76).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Willhelm (VS):

Hvis man overhovedet når til at skulle stemme over dette lovforslag ved anden be-